

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 751: Trải Qua Thời Gian Dài Tột Bậc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 063)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Lịch thời trường cực (Trải qua thời gian dài tột bậc)】

Phát cái tâm này thật chẳng dễ dàng. Thân thể này của chúng ta, mỗi một đời chỉ có một thân thể, nên chỉ có thể bố thí một lần. Trải qua vô lượng trăm ngàn muôn kiếp, chư vị thử nghĩ xem, đời đời kiếp kiếp đều xả thân để đi bố thí, điều này thật chẳng dễ dàng chút nào! Tâm như vậy quả thật rất khó phát.

Bồ Tát có thể phát, nhưng Bồ Tát vì sao lại có thể phát được? Bởi vì Bồ Tát biết rõ “vô thật vô hư”, cho nên các ngài thấy việc này rất dễ dàng. Chúng sanh vì sao lại khó phát? Bởi vì chúng sanh chấp thật, họ chấp mắc cho nó là thật có, họ định ninh rằng cái thân thể này là thật, cho nên bảo họ xả cái thân này, xả cái mạng này, thì quả là khó khăn đến tột cùng. Thứ gì họ cũng đều chịu buông xả, nhưng riêng cái sinh mạng này thì họ chẳng thể xả, vì họ chẳng hiểu được thế nào là “vô thật vô hư”.

Hễ thấu hiểu được “vô thật vô hư”, thì việc xả thân sẽ nhẹ nhàng dễ như trở bàn tay ; thế nên việc vãng sanh sẽ được tự tại, bất cứ lúc nào cũng đều có thể ra đi. Đó là vì sao vậy? Chính là vì quý vị đã có thể buông xả được rồi.

Hiện tại quý vị niệm Phật, nhưng vì sao lại chẳng thể vãng sanh? Vì quý vị vẫn luyến tiếc chẳng nỡ xả bỏ cái thân này, vẫn chưa muốn rời xa nó, chẳng biết rằng cái thân này là một gánh nặng phiền phức, vướng víu. Đến khi nào quý vị có thể xả bỏ được cái thân này, thì lúc đó quý vị liền có thể vãng sanh. Sự bố thí ấy quả thật to lớn tột cùng.